

Главни редактори на списание „Химия и индустрия“

Иван Томов (1871–1958 г.)

Основател и първи главен редактор на списанието от септември 1922 г. до юни 1924 г. (том 1–2)

Роден е в Пазарджик. Завършва специалност „Химия“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1896 г. Бил е учител в Разград и Пловдив. През 1908 г. става преподавател по химия, от 1922 до 1928 г. е директор на Пловдивския педагогически курс, преобразуван по-късно в Педагогически институт. Автор е на образцови учебници по химия, от които поколения средношколци са получавали първите си познания по химия.

Инициатор е за издаването на списанието „Химия и индустрия“ и е негов първи главен редактор. Прави крупно дарение на Съюза и образува фонд „Химик“, от средствата на който се изпращат на специализация в чужбина младежи, завършили химия в Софийския университет и подпомага материално издаването на сп. „Химия и индустрия“. На собствени разноски проучва консервната индустрия в Италия и поставя началото на съвременна консервна промишленост в България с построяването на първата модерна фабрика за преработване на плодове „Витамина“ при гара Крчим.

Проф. Асен Христов Златаров (1885–1936 г.)

Редактор на списанието от септември 1924 г. до юни 1926 г. (том 3–4)

Роден е в Хасково. През 1903–1904 г. следва специалността „Химия“ в София, продължава в Женева, Швейцария, където завършва през 1907 г. и на следващата година става доктор на старинния университет в Гренобъл (Франция).

От 1910 г. е асистент по химия, а от 1920 г. – частен и хоноруван доцент по физиологична химия в Медицинския факултет. От 1922 до 1924 г. е редовен доцент и извънреден професор, а от 1935 г. – редовен професор и ръководител на катедра „Органична химия“. Научното му творчество е главно в областта на биохимията. Той поставя началото на тази наука в България.

Активно участва в дейността на Съюза на българските химици и е негов председател от 1929 г. до смъртта си през 1936 г. Всичките придобивки на Съюза през първите десетина години на неговото съществуване се дължат преди всичко на големите усилия, личните качества, авторитета и общественото влияние на проф. д-р Асен Златаров.

Васил Огнянов (1882–1955 г.)

Редактор на списанието от септември 1926 г. до юни 1933 г. (том 5–11) и от септември 1934 г. до юни 1939 г. (том 13–16)

Роден е в Кюстенджа (Добруджа). Завършва специалност „Химия“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1908 г. Учителства в Габрово, Дряново и Враца. Съставя „Методика на химията“ и учебник по химия за седми клас.

Между 1925 и 1945 г. е началник на химическия отдел на Централния ветеринарно-бактериологичен институт, а от 1945 до 1947 г. е директор на дирекцията за здравеопазна химия при Министерство на народното здраве. Като химик по контрола на хранителните продукти съставя книга за норми и методи на изследване на мляко, риба и продукти от тях.

От 1925 до 1950 година е една от централните фигури в живота и борбите на Съюза на българските химици и последователен защитник на неговото единство и демократични традиции. Председател е на Съюза на българските химици от 1945 до 1950 г.

Академик проф. д-р Димитър Иванов Попов (1894–1975 г.)

Редактор на списанието от септември 1933 г. до юни 1934 г. (том 12)

Роден е в с. Макоцево, Софийско. Завършва специалност „Химия“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1920 г., а през 1922 г. завършва индустриална химия. През 1923 г. защитава докторат в Нанси (Франция).

От 1927 до 1937 г. е последователно доцент, извънреден и редовен професор и ръководител на катедра „Органична химия“ в Софийския университет. През 1939–1940 г. е декан на Физико-математическия факултет. От 1949 г. е член-кореспондент, а от 1961 г. – редовен член на БАН.

Научната дейност на проф. Д. Иванов е предимно в областта на органомгнезиевите съединения, известни в науката като реактиви на Иванов. Като преподавател въвежда в света на органичната химия поколения български химици.

Проф. Д. Иванов е активен член на Софийското химическо дружество и Съюза на българските химици, като химик и инженер-химик защитава правата на хи-

миците и техните възможности да бъдат технически ръководители в промишлеността.

Проф. Иван Йорданов Трифонов (1897–1976 г.)

Редактор на списанието от септември 1939 г. до юни 1940 г. (том 17)

Роден е в София. През 1916 г. завършва полукласическия отдел на Първа софийска мъжка гимназия с отличен успех, а през 1922 г. – специалност „Химия“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. След завършването си е асистент по аналитична химия. От 1925 г. е редовен доцент, от 1930 година – извънреден, а от 1935 г. – редовен професор и ръководител на катедра „Неорганична химична технология“. През учебната 1929–1930 година е декан на Физико-математическия факултет.

Автор е на първия български учебник по неорганична химична технология и на ръководство за изследване на каменни въглища, кокс, цимент и глина. Публикува голям брой научни и научнопопулярни статии по различни въпроси на химията и химическата технология. Като редактор и активен сътрудник на сп. „Химия и индустрия“ пропагандира необходимостта от създаването на железодобивна индустрия в България.

Йордан Чолаков

Редактор на списанието от 1940 до 1943 г. (том 18–21), от 1946 до 1947 г. (том 24) и от 1949 до 1950 г. (том 27)

Мирослав Иванов Парушев

Редактор на списанието от 1944 до 1946 г. (том 22–23) и от 1947 до 1949 г. (том 25–26)

Роден е на 17 май 1913 в Бургас. Завършва специалността „Химия“ във Физико-математическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през учебната 1941–1942 година.

Георги Монеv

Редактор на списанието от 1956 до 1958 г. (том 28–30)

Проф. д-р Христо Нонински

Редактор на списанието от 1959 до 1976 г. (том 31–48)

Роден е през 1921 г. в гр. Бяла Сланина. Завършва специалността „Химия“ в Софийския университет „Св. Кл. Охридски“. Работи като асистент по физикохимия в Държавната политехника в София, а след това като доцент и професор в Химико-технологичния институт. Преподава колоидна химия и е дългогодишен ръководител на катедра „Електрохимия“.

Проф. Хр. Нонински има най-дългия стаж като главен редактор на списание „Химия и индустрия“.

Проф. д-р Михаил Михайлов Герасимов (1908–2002)

Редактор на списанието от 1977 до 1982 г. (том 49–54)

Проф. М. Герасимов е роден в гр. Солун. Учи в Бургас и Москва, където завършва Московския нефтен институт през 1934 г. и защитава дисертация през 1938 г. След 1940 г. се завръща в България и работи в кооперативната централа „Напред“. От 1946 г. е директор на индустрията и е един от първите професори назначени в отдела по индустриална химия в Държавната политехника. Като зам.-ректор и ректор на ВХТИ има съществен принос за развитието на висшето химико-технологично образование в България.

Проф. М. Герасимов е основател и дългогодишен ръководител на катедра „Технология на горивата“, обаятелен лектор и отличен педагог, подготвил хиляди инженер-химици, десетки аспиранти, старши научни сътрудници, доценти и професори. Автор е на над 500 научни трудове, участва с научни доклади в много форуми и се ползва с голяма популярност у нас и в чужбина. Участва активно в решаването на научно-технически въпроси свързани с изграждането на редица важни обекти на химическата промишленост.

В продължение на повече от 60 години участва активно в дейностите и е избран на ръководни длъжности в Научно-техническите съюзи и Съюза на химиците в България като зам.-председател на НТС, член на ръководството на СХБ и дългогодишен главен редактор на съюзното списание „Химия и индустрия“.

Проф. д-р Светла Найденова Райчева (1929–2007 г.)

Редактор на списанието от 1983 до 1988 г. (том 55–60)

Завършва Първа софийска девическа гимназия с отличен успех и специалност „Електрохимия“ в Московския химико-технологичен институт „Д. И. Менделеев“. Специализира в Париж (1962 г.), Москва (1964 г.) и Бон (1974, 1990 г.). През 1961 г. защитава кандидатска дисертация. През 1983 г. получава званието „Доктор хонорис кауза“.

Работи в Химико-технологичния институт в София като асистент, доцент и професор по физикохимия. Освен по физикохимия чете лекции и по квантова химия и електрохимия и корозия. Била е зам.-ректор по учебните въпроси (1970–1976 г.), ръководител на катедра „Физикохимия“ (1976–1984 г.) и ректор (1986–1989 г.). След пенсионирането си чете лекции и в Нов български университет, Славянски университет и Великотърновски университет. Научните ѝ трудове (над 180) са в областта на електрохимията. Има и около 30 труда по проблеми на висшето образование и над 30 научнопопулярни статии и научна публицистика. Автор и съавтор е на 15 учебници и учебни пособия.

Работи като председател на Комитета за защита от корозия към Научно-техническите съюзи, зам.-председател на Съюза по химия и химическа промишленост

и др. Била е български представител в Генералната асамблея на Европейската федерация на химическите дружества (FECS), член на редколегията на международното списание „Съвременен висше училище“ и др. Избрана е за почетен член на Съюза на химиците в България. Носител е на ордена „Огърлица на ВХТИ“ и редица национални и чуждестранни награди.

Чл.-кор. проф. дн Димитър Георгиев Еленков (1919–2009)

Редактор на списанието от 1990 до 1993 г. (том 61–64)

Роден е в гр. Радомир. През 1943 г. завършва специалността „Химия“ в Софийския университет „Св. Кл. Охридски“, а през 1953 г. завършва задочно индустриална химия в Държавната политехника в София. Последователно е асистент (1946–1953 г.), старши преподавател (1953–1957 г.), доцент (1957–1966 г.) и професор (от 1967 г.). От 1968 г. е доктор на техническите науки, а през 1979 г. е избран за член-кореспондент на БАН. Той е почетен доктор и почетен професор на Ленинградския технологичен институт.

От 1953 г. преподава курса „Основни процеси и апарати в химическата промишленост“ в Химико-технологичния институт. През 1963 г. създава и до 1972 г. ръководи катедра „Процеси и апарати с автоматизация“. Два пъти е избран за зам.-ректор на ВХТИ в София. От 1961 до 1972 г. е нещатен ръководител на секция „Масообменни процеси“ към Института по обща и неорганична химия при БАН, която от 1984 г. прераства в Институт по инженерна химия, на който е директор до пенсионирането си през 1989 г. От 1972 до 1979 г. е зам.-директор на Единния център по химия на БАН, а между 1979 и 1987 г. е председател на Висшата атестационна комисия при Министерския съвет.

Проф. Д. Еленков е член на ръководството и почетен член на Съюза на химиците в България, председател на секция „Химия“ и почетен член на Съюза на учените в България и Българското дружество по инженерна химия.

Проф. дн Милчо Ангелов Натов (1932)

Редактор на списанието от 1994 до 1997 г. (том 65–68)

Роден е в гр. Пазарджик. През 1955 г. завършва Висшия химико-технологичен институт (ВХТИ) в София. Защитава кандидатска и докторска дисертация, съответно през 1964 и 1969 г., а от 1973 г. е професор. Ръководител е на 50 защитили докторанти.

През 1969–1975 г. е зам.-ректор, а през 1975–1981 г. – ректор на ВХТИ. От 1980 г. в продължение на 20 години е ръководител на катедра „Технология на пластмасите“. През 1981–1982 г. е заместник председател на Съвета за висше образование.

Проф. М. Натов е учен с международно признание. Неговите научни публикации са цитирани от наши и

чуждестранни учени. Вписан е в „Златната книга на изобретателите“. През 1980 г. му е присъдено почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на Руския химико-технологичен университет. Член е на Международната инженерна академия и на Европейското дружество за преработване на полимерите ESAFORM. Проф. М. Натов е основен автор на промишлено внедреното в България и Германия производство на изкуствено дърво „Дърволит“. В продължение на 10 години е председател на борда на директорите на предприятието „Асенова крепост“.

От 1992 до 1999 г. е член Управителния съвет на Съюза на химиците в България.

Чл.-кор. проф. дн Лъчезар Ангелов Петров (1939)

Редактор на списанието от 1998 до 2006 г. (том 69–77)

Роден е в София. През 1965 г. завършва специалността „Технология на горивата“ във ВХТИ, София. Бил е научен секретар на Единния център по химия към БАН 1978–1986 г. От 1988 г. е доктор на науките, а през 1989 година е избран за старши научен сътрудник I ст. От 1983 г. завежда секция „Кинетика на каталитични реакции“ и е заместник директор, а между 1989–1993 и 1997–2007 г. е директор на Института по катализ при БАН. През 2008 г. е избран за член-кореспондент на Българска академия на науките.

Научните интереси на проф. Л. Петров са в областта на кинетиката и механизма на хетерогенно каталитични реакции на метални, оксидни и зеолитни катализатори, приложение на каталитични технологии в нефтохимията и за опазване на околната среда, разработване и приложение на промишлени катализатори и др.

Автор и съавтор е на около 300 научни публикации, 8 книги, два учебника, 20 патента и е участвал в 25 внедрявания на катализатори, катализаторни технологии и прибори в промишлеността. Награждаван е с ордена „Св.Св. Кирил и Методий“ и много други български и чуждестранни отличия.

Чл.-кор. Л. Петров е един от основателите на Института по катализ на БАН и на катализаторната промишленост в България. Той е почетен член на Съюза на химиците в България. От 1993 до 2007 г. е член на Управителния съвет и заместник председател. Президент е на Клуба на българските каталитични, чуждестранен член на Руската академия за природни науки и член на Консултативния комитет по нови материали и катализ на Руската академия на науките. Член е на Съвета на Европейската федерация на каталитичните дружества (EFCATS) и на Съвета на Международната асоциация на каталитичните дружества (IACS). Член е и на Международния надзорен съвет на Key State Laboratory of Catalysis към Китайската академия на науките, Далян, Китай.

Чл.-кор. проф. дн Димитър Любомиров Цалев (1943)
 Редактор на списанието от 2007 г. (от том 78)

Роден е в Плевен. Последователно получава следните научни степени и длъжности: кандидат на химическите науки (1972 г.), асистент в Химическия факултет на Софийски университет (ХФ-СУ, 1969 г.), старши асистент (1975 г.), главен асистент (1978 г.), старши научен сътрудник II ст. (1983 година), доктор на химическите науки (1996 г.), доцент (1997 г.), професор (2001 г.), зам.-декан на ХФ-СУ (1983–1987 г.), декан по следипломна квалификация на научно-преподавателски кадри от ВУЗ в СУ (1987–1990 г.), ръководител на катедра „Аналитична химия“ при ХФ-СУ (2000–2007 г.), ръководител на лаборатория „Аналитична атомна спектроскопия“ при катедра „Аналитична химия“ (2000–2012 г.). От 2004 г. е член-кореспондент на БАН. Специализира в Норвегия, Германия и Италия. Работи и преподава в областта на аналитичната химия. Основните му научни приноси са в областта на аналитичната атомна спектроскопия. Автор и съавтор е на 217 публикации, 7 авторски свидетелства, 2 патента и 12 книги. Публикациите му (с общ импакт фактор около 150) са цитирани над 4160 пъти с h-фактор 26. Чете лекции в 12 курса в ХФ-СУ. Научен ръководител е на 32 дипломанти, 12 дългосрочни специализанти и 6 докторанти. Установява международно сътрудничество и чете лекции в около 15 страни. Има участия в 90 научни конференции у нас и в 25 страни с 112 презентации. Член е на редколегиите на 9 наши и международни списания. Удостоен е с награда за химически науки „Проф. д-р Ас. Златаров“ на БАН-СУ, юбилеен медал „100 г. Софийски университет „Кл. Охридски 1888–1988“, „Почетен знак на СУ „Св. Кл. Охридски“ със синя лента“, почетен член на Съюза на химиците в България, златна значка „Проф. Асен Златаров“ на Федерацията на научно-техническите съюзи в България, награда за наука „Питагор“ през 2011 г.

Доайени на редакцията

Инж. Найденов Христов Найденов (1929)

Завършва с пълно отличие гимназията в Ябланица и „Индуриална химия“ във Висшия химико-технологичен институт в София през 1953 г. През 1965 г. се дипломира по специалността „Икономика на промишлеността“ в Висшия икономически институт в София. Между

1960 и 1990 г. работи в министерствата, свързани с ръководството на химическата промишленост в България. Организира и участва в разработването на техникоикономически разработки и програми за развитието и повишаване ефективността на химическата промишленост. Подготвя предложението и участва в подготовката на строителството на новия завод за калцинирана сода в Девня.

Инж. Н. Найденов е автор и съавтор на 15 книги, 12 брошури и обзори и на над 300 статии, дописки и информации.

Член е на редакционната колегия на списание „Химия и индустрия“ от 1974 г. и понастоящем е зам.-главен редактор. От 1992 г. и до сега е секретар на Съюза на химиците в България. Награден е с два златни и един сребърен орден на труда, почетния знак на Българската академия на науките „Марин Дринов“ и др.

Академик проф. дн Димитър Георгиев Клисурски (1933)

Завършва с отличие Шеста мъжка гимназия и ВХТИ в София. Работи 3 години в Химическия комбинат в гр. Димитровград и една година в Института по физикохимия на БАН. В продължение на 20 години е зам.-директор на Института по обща и неорганична химия на БАН. Автор е на повече от 260 научни трудове, отпечатани предимно в чуждестранни и международни списания. Присъдени са му повече от 30 български, европейски и американски патенти и авторски свидетелства. Част от тях са внедрени в промишлеността със значителен икономически ефект. Ръководил е 20 докторанти. Чел е лекционни курсове в Софийския университет и е почетен доктор на канадски университет.

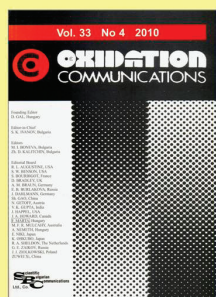
Върху трудовете на акад. Д. Клисурски са забелязани повече от 1300 цитата.

Дългогодишен член е на редакционните колегии на международните научни списания „Materials Chemistry and Physics“ и „International Journal of Mechanochemistry“.

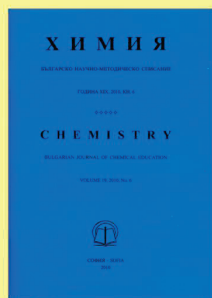
Сътрудничи на сп. „Химия и индустрия“ от 1960 г. и е член на редакционната колегия и редакционния съвет над 35 години. Публикува в списанието повече от 70 статии и други материали.

Редколегия

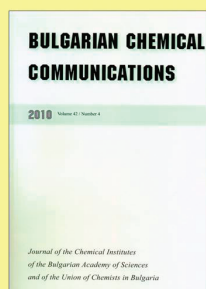
Списание „Химия и индустрия“ заема достойно място сред българската химическа периодика

ISSN 0209-4541

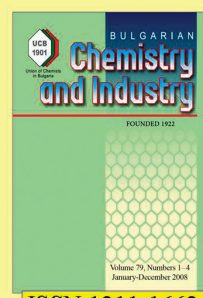
ISSN 0861-9255

ISSN 0324-1130

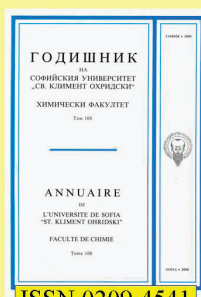
ISSN 1310-6716

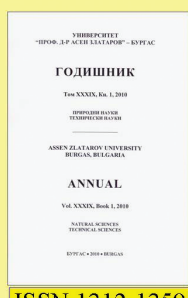
ISSN 1311-1663

ISSN 1310-4772

ISSN 0209-4541

ISSN 1312-1359

ISSN 1314-5894

ISSN 1311-7629

ISSN 0204-5346

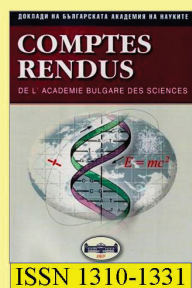

ISBN 954-577-218-2

Други периодични издания свързани с химията

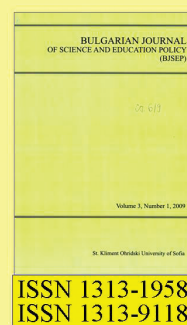
ISSN 1312-6164

ISSN 1310-1331

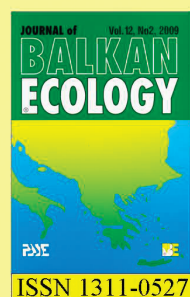
ISSN 0007-3989

ISSN 1313-1958
ISSN 1313-9118

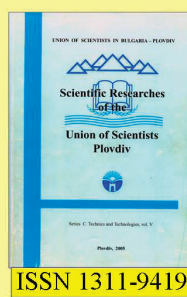
ISSN 0861-9425

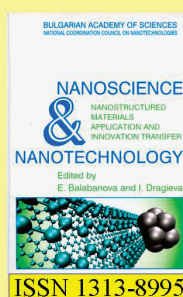
ISSN 1311-0527

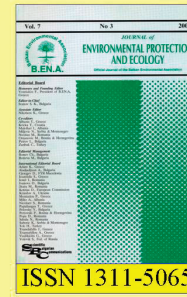
ISSN 0204-6377

ISSN 1311-9419

ISSN 1313-8995

ISSN 1311-5065

ISSN 0861-9786